

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 78/2026 van 20 april 2026

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van wet *tot uitvoering van Verordening (EU) 2022/2560 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 betreffende buitenlandse subsidies die de interne markt verstoren en tot wijziging van diverse bepalingen houdende de procedures van de Belgische Mededingingsautoriteit* (CO-A-2026-060)

Trefwoorden: BMA – legaliteitsbeginsel en artikel 6.3 AVG – verwerkingsverantwoordelijke – categorieën van persoonsgegevens – bewaartermijnen en archivering – gegevensuitwisseling – procedurele waarborgen

Originele versie

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op de adviesaanvraag van de heer David Clarinval, Vice-eerste minister en minister van Werk, Economie en Landbouw, (hierna: de aanvrager) ontvangen op 26 februari 2026;

Brengt de Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: de Autoriteit) op 20 april 2026 het volgende advies uit:

Enkel adviezen met betrekking tot ontwerpen en voorstellen met rang van wet, die uitgaan van de federale overheid, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie worden zowel in het Nederlands als in het Frans door de Autoriteit gepubliceerd. De 'Originele versie' is de versie die gevalideerd werd.

I. Voorwerp en context van de adviesaanvraag

1. Op 26 februari 2026 verzocht de Aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot de artikelen 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 19, 23, 25, 27, 30 en 32 van het voorontwerp van wet *tot uitvoering van Verordening (EU) 2022/2560 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 betreffende buitenlandse subsidies die de interne markt verstoren en tot wijziging van diverse bepalingen houdende de procedures van de Belgische Mededingingsautoriteit* (hierna: het ontwerp).
2. Het ontwerp strekt er in hoofdzaak toe Verordening (EU) 2022/2560 *betreffende buitenlandse subsidies die de interne markt verstoren* (hierna: FSR-verordening), uit te voeren en tegelijk de doeltreffendheid van de procedures van de Belgische Mededingingsautoriteit (hierna: BMA) te versterken. Uit het aanvraagformulier volgt dat artikel 30 van het ontwerp betrekking heeft op de situatie waarin de BMA de Europese Commissie in het kader van de FSR-verordening operationeel bijstaat bij een onderzoek; daarbij wordt verduidelijkt dat de Commissie als verwerkingsverantwoordelijke optreedt en dat de betrokken verwerking onder meer betrekking kan hebben op het verzamelen, rubriceren, opslaan en doorgeven van informatie, met inbegrip van, in voorkomend geval, persoonsgegevens. Voor de artikelen 6 en 25 van het ontwerp wordt een gelijkaardige redenering gevolgd in het kader van de toepassing van Verordeningen (EG) nr. 139/2004 en nr. 1/2003, waarbij wordt aangegeven dat het om reeds bestaande verwerkingen gaat die nader worden omkaderd om een vollediger en meer coherente uitvoering van die verordeningen te verzekeren. De artikelen 8, 10 en 27 van het ontwerp hebben onder meer betrekking op de uitbreiding van het beroepsgeheim tot het FSR-kader, de uitwisseling van informatie met openbare instellingen en de mogelijkheid voor de BMA om samenwerkingsovereenkomsten te sluiten, waarbij ook gegevens over natuurlijke personen kunnen worden verwerkt. Artikel 32 van het ontwerp bevat een overgangsbepaling volgens welke assessoren moeten verklaren dat zij de nieuwe regels inzake belangenconflicten naleven. Daarnaast wijzigt het ontwerp op meer punctuele wijze een aantal reeds bestaande verwerkingen, onder meer inzake informatieverzoeken (artikelen 11 en 12), de behandeling van vertrouwelijkheid binnen het onderzoeksdossier (artikel 13), de mededeling van verzoekschriften (artikelen 14 en 15), de regeling rond immuniteits- en clementiestukken (artikel 17), een tekstuele aanpassing van een bestaande verwerking (artikel 19) en de toegang van belanghebbende derden tot stukken van het onderzoeksdossier (artikel 23).
3. Daartoe wijzigt het ontwerp de relevante bepalingen van het Wetboek van economisch recht (hierna: WER).

II. Onderzoek ten gronde

a. Voorafgaandelijke opmerkingen

4. Vooreerst benadrukt de Autoriteit dat overeenkomstig artikel 1 AVG, gelezen in het licht van overweging 14 AVG, de door de AVG geboden bescherming betrekking heeft op natuurlijke personen en zich aldus niet uitstrekt tot de verwerking van gegevens over rechtspersonen en, meer concreet, als rechtspersonen gevestigde ondernemingen. Zodoende heeft dit advies louter betrekking op de verwerking van gegevens van natuurlijke personen die door de bepalingen van het ontwerp worden gevat, voor zover die verwerkingen aangemerkt moeten worden als een verwerking van persoonsgegevens in de zin van de artikelen 2 en 3 AVG. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de bescherming die rechtspersonen desgevallend genieten krachtens de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.¹
5. Onverminderd het bovenstaande merkt de Autoriteit op dat de omstandigheid dat een aanzienlijk deel van de in het kader van het ontworpen stelsel verwerkte gegevens betrekking heeft op als rechtspersoon georganiseerde ondernemingen, niet volstaat om te besluiten dat de AVG niet of slechts marginaal van toepassing zou zijn. Daarbij moet immers in aanmerking worden genomen dat voor de toepassing van het economisch recht ook natuurlijke personen als onderneming kunnen kwalificeren. Voor zover de ontworpen bepalingen ook gelden ten aanzien van dergelijke natuurlijke personen, hebben deze verwerkingen wel degelijk betrekking op persoonsgegevens, hetgeen de toepassing van de AVG tot gevolg heeft. Daarenboven kunnen ook in dossiers die hoofdzakelijk betrekking hebben op rechtspersonen persoonsgegevens van identificeerbare natuurlijke personen worden verwerkt, zoals gegevens van bestuurders, zaakvoerders, vertegenwoordigers, contactpersonen, werknemers of andere aan de betrokken onderneming verbonden natuurlijke personen.
6. Dit gezegd zijnde, is de Autoriteit volgens haar vaste adviespraktijk van oordeel dat aan verwerkingen die onlosmakelijk verbonden zijn met de professionele hoedanigheid van natuurlijke personen, in beginsel een hogere mate van voorzienbaarheid toekomt. De betrokkenen kunnen immers, uit hoofde van hun beroepsactiviteiten, redelijkerwijze geacht worden kennis te hebben van de op hun sector toepasselijke regelgeving en van de gegevensverwerkingen die in dat regelgevend kader kunnen plaatsvinden. Zulks geldt des te meer wanneer de verwerking beperkt blijft tot de strikt noodzakelijke (professionele) identificatie- en contactgegevens van natuurlijke personen verbonden aan de geïdentificeerde ondernemingen, en dus slechts in mindere mate raakt aan hun privésfeer, ongeacht de zwaarwichtigheid of het vertrouwelijke karakter van de bedrijfsgegevens die door de BMA of de Europese Commissie worden opgevraagd.

¹ Zie in dat kader bijvoorbeeld HvJ-EU, 9 november 2010, C-92/09 en C-93/09 (Volker und Markus Schecke GbR en Hartmut Eifert v. Land Hessen).

7. Gelet op het feit dat de door het ontwerp aangebrachte wijzigingen in de eerste plaats betrekking hebben op het algemene bevoegdheidskader van de BMA met het oog op de uitvoering van de voormelde verordeningen, het WER en de artikelen 101 en 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en als zodanig slechts een beperkte weerslag hebben op het onderliggende normatieve kader voor de door de BMA verrichte verwerkingen van persoonsgegevens, beperkt de Autoriteit zich, na een algemene beoordeling van de reeds in dat kader vastgestelde essentiële elementen van de betrokken verwerkingen, tot een artikelsgewijze bespreking van het ontwerp, in zoverre dit vanuit gegevensbeschermingsrechtelijk oogpunt relevant is.

b. Analyse van het normatief kader

8. Vooreerst stelt de Autoriteit vast dat uit Boek IV van het WER (en de relevante Verordeningen) met voldoende duidelijkheid kan worden afgeleid dat de door de BMA verrichte gegevensverwerkingen onder meer strekken tot de opsporing, het onderzoek en de beoordeling van restrictieve mededingingspraktijken en misbruik van machtspositie, de controle van concentraties (in voortkomend geval in samenwerking met de Europese Commissie), de behandeling van klachten en andere procedurele verzoeken, met inbegrip van clementie- en immuniteitsverklaringen en schikkings- en transactiedossiers, alsook de voorbereiding, motivering, vaststelling en handhaving van beslissingen en sancties. In de onderhavige context kunnen deze verwerkingsdoeleinden naar het oordeel van de Autoriteit als voldoende welbepaald en gerechtvaardigd worden beschouwd, aangezien zij rechtstreeks voortvloeien uit de opdrachten die de BMA krachtens Boek IV van het WER en de Europese regelgeving vervult.
9. Ten tweede neemt de Autoriteit akte van de overkoepelende hoedanigheid als verwerkingsverantwoordelijke van de BMA voor de verwerkingen van persoonsgegevens die zij uitvoert in het kader van Boek IV van het WER, inzake de bescherming van de mededinging.² Dit gezegd zijnde, is de Autoriteit evenwel van oordeel dat, wanneer aan (bepaalde) personeelsleden van de BMA overeenkomstig de artikelen 6, 25 en 30 van het ontwerp een assisterende rol wordt toegekend in het kader van een door respectievelijk de Verordeningen (EG) nr. 139/2004, (EG) nr. 1/2003 en (EU) 2022/2560 voorgeschreven samenwerking met de Europese Commissie, waarbij de laatste optreedt als verwerkingsverantwoordelijke, het noodzakelijk is om te verduidelijken of de BMA in dergelijke gevallen aangemerkt dient te worden als een verwerker in de zin van artikel 4.8) AVG (*l*^p artikel 28 AVG), dan wel of er sprake is van gezamenlijke verantwoordelijkheid in de zin van artikel 26 AVG. Een dergelijke verduidelijking is essentieel voor

² Zie artikel IV.16, §8, tweede lid, WER.

de beoordeling van de in dat kader (door de BMA) verrichte verwerkingen, alsook ter vrijwaring van de door de AVG gewaarborgde rechten en vrijheden van de betrokkenen.

10. Vervolgens stelt de Autoriteit vast dat noch het WER, noch het ontwerp nader preciseren welke categorieën van persoonsgegevens in het kader van de betrokken opdrachten kunnen worden verwerkt. Onverminderd hetgeen in de voorgaande punten werd uiteengezet inzake de draagwijdte van de verwerkingen en de hoedanigheid van de betrokkenen, kan een dergelijke leemte niet worden geacht in overeenstemming te zijn met artikel 6.3 AVG en het in artikel 20 *Gw.* neergelegde legaliteitsbeginsel. Deze bepalingen vereisen immers dat de essentiële elementen van de verwerking op voldoende duidelijke en voorzienbare wijze in de wettelijke regeling zelf worden omlijnd. Tegen die achtergrond acht de Autoriteit het noodzakelijk, en geenszins onoverkomelijk, dat de wetgever uitdrukkelijk aangeeft welke categorieën van persoonsgegevens in voorkomend geval kunnen worden verwerkt. Het betreft daarbij in het bijzonder, enerzijds, de noodzakelijke identificatie- en contactgegevens van natuurlijke personen verbonden aan de betrokken ondernemingen en, anderzijds, de persoonsgegevens die vervat zijn in documenten en informatie waarover de BMA in het kader van de uitoefening van haar wettelijke opdrachten krachtens het WER en de toepasselijke Europese regelgeving dient te beschikken (met name de gegevens die noodzakelijk zijn om het bestaan van verboden mededingingspraktijken op te sporen, te onderzoeken, te beoordelen en, in voorkomend geval, te sanctioneren, met inbegrip van de gegevens die vereist zijn om de betrokkenheid en eventuele persoonlijke aansprakelijkheid van bepaalde natuurlijke personen in dat verband vast te stellen). Daarbij dient evenwel te worden verduidelijkt dat, wanneer de BMA vaststelt dat dergelijke documenten persoonsgegevens bevatten die kennelijk niet noodzakelijk zijn voor de vervulling van haar opdrachten, die gegevens onverwijld moeten worden gewist of, in voorkomend geval, geanonimiseerd. Een dergelijke precisering verhoogt de rechtszekerheid en draagt ertoe bij dat de betrokken verwerking beperkt blijft tot hetgeen noodzakelijk en evenredig is voor de verwezenlijking van de wettelijk bepaalde doeleinden.
11. Wat tot slot de maximale bewaartermijnen voor de persoonsgegevens betreft stelt artikel IV.16, §8, WER dat de gegevens worden bewaard gedurende de termijn die noodzakelijk is voor de onderzoeken en procedures van de BMA, dan wel gedurende de termijn die voortvloeit uit de algemene archiveringsregels van de Staat. De Autoriteit is van mening dat een dergelijke termijn onvoldoende bepaalbaar is in het licht van artikel 5.1.e) AVG, en dat het daarentegen aanbeveling verdient om deze termijn uitdrukkelijk af te stemmen op de administratieve en gerechtelijke verjaringstermijnen die in het WER, dan wel in enige andere toepasselijke regelgeving, zijn vastgesteld, met dien verstande dat die termijn niet kan verstrijken vóór de volledige afhandeling van de betrokken procedure en de uitputting van alle rechtsmiddelen. Wat de verdere bewaring voor archiveringsdoeleinden betreft, wijst de Autoriteit volledigheidshalve op artikel 89.1 AVG,

gelezen in samenhang met de overwegingen 50 en 156 AVG, waaruit volgt dat de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang onderworpen dient te zijn aan passende waarborgen teneinde met name de inachtneming van het beginsel van minimale gegevensverwerking te verzekeren. Een dergelijke verwerking dient bijgevolg bij voorrang te geschieden aan de hand van anonieme gegevens. Indien het niet mogelijk blijkt het nagestreefde doel met anonieme gegevens te verwezenlijken, kunnen gepseudonimiseerde persoonsgegevens worden gebruikt. Indien ook deze niet toelaten het beoogde doeleinde te verwezenlijken kunnen, slechts in laatste instantie, ook niet-gepseudonimiseerde persoonsgegevens worden aangewend.

c. Artikelsgewijze bespreking

Artikelen 6, 25 en 30

12. De artikelen 6, 25 en 30 beogen in essentie leemten in het WER op te vullen en de tekst ervan beter af te stemmen op de toepasselijke Europese mededingingsverordeningen. Artikel 6 verruimt daartoe de bevoegdheid van de auditeur-generaal om opdrachtbevelen af te geven in het kader van inspecties die de Belgische Mededingingsautoriteit verricht ter bijstand van de Europese Commissie op grond van Verordeningen (EG) nr. 1/2003 en nr. 139/2004, met inbegrip van inspecties in andere lokalen dan die van de betrokken ondernemingen en inspecties die op verzoek van de Commissie in haar naam en voor haar rekening worden uitgevoerd. Artikel 25 preciseert vervolgens dat personeelsleden van de BMA, wanneer zij in het kader van Verordening (EG) nr. 1/2003 optreden namens en voor rekening van een nationale mededingingsautoriteit of van de Europese Commissie, beschikken over dezelfde bevoegdheden en verplichtingen als de auditeur en de gemachtigde personeelsleden krachtens het WER, met het oog op een uniforme uitvoering van de verordening en een grotere rechtszekerheid omtrent de reikwijdte van hun bevoegdheden. Artikel 30 voert ten slotte een nieuw artikel IV.103 WER in ter uitvoering van artikel 14 van Verordening (EU) 2022/2560, waarbij de personeelsleden van de BMA worden belast met bijstand aan de Europese Commissie bij inspecties inzake buitenlandse subsidies. Daarnaast kunnen zij op verzoek van de Europese Commissie, in haar naam en voor haar rekening, op Belgisch grondgebied ook zelf inspecties of andere feitelijke onderzoeksmaatregelen uitvoeren overeenkomstig het nationale recht.
13. In de mate dat deze artikelen aldus voorzien in de uitvoering van reeds geldende Europese regels inzake de samenwerking tussen de Europese Commissie en de nationale mededingingsautoriteiten en daarenboven worden geënt op het bestaande wettelijke kader zoals vastgesteld in het WER, is de Autoriteit van oordeel dat, mits inachtneming van hetgeen uiteengezet in de punten 9 – 11 hierboven (in het bijzonder betreffende de hoedanigheid van de BMA bij Europese samenwerking),

de voormelde artikelen geen aanleiding geven tot bijzondere opmerkingen inzake gegevensbescherming.

Artikelen 8, 10 en 27

14. Artikelen 8, 10 en 27 strekken er in hoofdzaak toe de samenwerking en informatie-uitwisseling van de BMA met andere openbare instanties uit te breiden en tegelijk het bestaande vertrouwelijkheidskader daarop af te stemmen. Artikel 8 breidt daartoe de regeling inzake het beroepsgeheim uit tot de nieuwe titel van Boek IV WER ter uitvoering van Verordening (EU) 2022/2560 (zie artikel 30 van het ontwerp dat een nieuw artikel IV.103 WER invoegt), alsook tot de vergaderingen van het in die verordening bedoelde adviescomité, en houdt rekening met de samenwerkingsakkoorden die krachtens artikel IV.94 WER kunnen worden gesloten. Artikel 10 beoogt de BMA toe te laten ook buiten een individueel dossier of lopend onderzoek informatie in te winnen bij openbare instellingen en andere overheidslichamen, voor zover die informatie noodzakelijk is voor de uitoefening van haar opdrachten, in het bijzonder om een beter inzicht te verkrijgen in de werking van markten en om te beoordelen of het opportuun is een onderzoek te openen. Daarbij wordt verduidelijkt dat persoonsgegevens en vertrouwelijke gegevens slechts kunnen worden meegedeeld wanneer zij voldoen aan de vereisten van noodzakelijkheid en evenredigheid. Artikel 27 verruimt vervolgens de bestaande mogelijkheid voor de BMA om samenwerkingsakkoorden te sluiten, zodat zij niet langer beperkt is tot sectorregulators maar ook akkoorden kan aangaan met andere openbare instellingen en overheidslichamen, zoals de Economische Inspectie, het Prijzenobservatorium of de Gegevensbeschermingsautoriteit³. Die verruiming beoogt een effectievere handhaving van het mededingingsrecht mogelijk te maken in een complexere en meer gedigitaliseerde economische context, met inbegrip van de wederzijdse uitwisseling van vertrouwelijke informatie en, in voorkomend geval, rechtstreekse toegang tot databanken van andere overheidsinstanties, telkens binnen de grenzen van noodzakelijkheid en evenredigheid.
15. De uitbreiding van het beroepsgeheim teneinde artikel IV.32 WER in overeenstemming te brengen met de overige door het ontwerp aangebrachte wijzigingen, geeft als zodanig geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen. Wat evenwel de ontworpen bevoegdheid betreft voor de auditeur-generaal om een auditeur aan te wijzen die belast is met het verzamelen van informatie en het verkrijgen van toegang tot gegevens bij elke geëigende openbare instelling of ander overheidslichaam om de effectieve toepassing van het Belgische en Europese mededingingsrecht

³ In dat verband stelt de Memorie van toelichting: "Een bijzondere plaats neemt de noodzaak tot samenwerking in tussen de Belgische Mededingingsautoriteit en de Gegevensbeschermingsautoriteit ("GBA"). In zijn arrest van 4 juli 2023 (C-252/21, *Meta Platforms Inc. e.a./ Bundeskartellamt*) heeft het Hof van Justitie gewezen op de verplichting tot loyale samenwerking tussen de nationale mededingingsautoriteiten en de gegevensbeschermingsautoriteiten (r.o. 53 tot 63). (...)

Een optimale samenwerking vereist eveneens de mogelijkheid van een wederzijdse uitwisseling van – met name vertrouwelijke – informatie tussen de Belgische Mededingingsautoriteit en de Gegevensbeschermingsautoriteit (r.o. 50 en 51 van het arrest)."

te waarborgen, en dit zelfs onafhankelijk van de opening van een onderzoek, is de Autoriteit van oordeel dat het om een bijzonder ruime bevoegdheid gaat die in haar huidige formulering onvoldoende is afgebakend. De Autoriteit acht het derhalve noodzakelijk dat de wetgever de modaliteiten van een dergelijk mandaat nader omschrijft en begrenst. Minstens dient te worden verduidelijkt onder welke voorwaarden van deze bevoegdheid gebruik kan worden gemaakt, op welke categorieën van openbare instellingen of overheidslichamen zij betrekking kan hebben, voor welke soorten gegevens of documenten toegang kan worden verkregen, en volgens welke procedurele waarborgen die inwinning van informatie dient te verlopen. In het bijzonder verdient het aanbeveling te bepalen dat een dergelijke gegevensinwinning slechts kan plaatsvinden wanneer de auditeur-generaal beschikt over voldoende concrete aanwijzingen dat bepaalde marktgedragingen of feiten een onderzoek naar een mogelijke inbreuk op het mededingingsrecht kunnen verantwoorden, en dat het verzoek betrekking moet hebben op voldoende welbepaalde actoren, gegevenscategorieën of documenten die relevant zijn voor dat doel. Zonder dergelijke afbakening dreigt de ontworpen bepaling immers te voorzien in een blanco rechtsgrond voor de opvraging van niet nader gedefinieerde datasets (dewelke in voorkomend geval grote hoeveelheden persoonsgegevens kunnen bevatten), louter met het oog op het detecteren van eventuele onregelmatigheden. Een dergelijke werkwijze houdt een aanzienlijk risico op *function creep* in en kan bezwaarlijk worden geacht de noodzakelijkheids- en proportionaliteitstoets te doorstaan. In dat verband herhaalt de Autoriteit dat het vereist is om in het WER de categorieën van persoonsgegevens die in dit kader kunnen worden verwerkt, uitdrukkelijk vast te stellen, nu een dergelijke precisering essentieel is om te kunnen beoordelen of een concrete gegevensinwinning gerechtvaardigd is in het licht van het nagestreefde doeleinde.

16. Wat ten slotte de in artikel 27 van het ontwerp bedoelde mogelijkheid betreft voor de BMA om samenwerkings- of protocolakkoorden te sluiten, geeft de opname van die mogelijkheid in de wet als zodanig geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen. De Autoriteit benadrukt evenwel dat het afsluiten van een dergelijk protocol de wetgever niet ontslaat van zijn verplichting om de essentiële elementen van de betrokken gegevensverwerking vast te stellen in een formele wettelijke norm. Een protocol kan weliswaar de praktische en operationele modaliteiten van een gegevensuitwisseling nader omlijnen, maar kan niet zelf de vereiste rechtsgrond vervangen. Zoals ook in de Memorie van Toelichting bij de WVG wordt verduidelijkt, vormt een protocol op zich geen wettelijke basis, zodat een gegevensuitwisseling die steunt op artikel 6.1.e), AVG slechts mogelijk is indien zij vooraf berust op een voldoende duidelijke, nauwkeurige en voorzienbare wettelijke regeling. De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (de rechtsvoorganger van de Autoriteit) heeft dit overigens uitdrukkelijk beklemtoond in punt 154 van advies nr. 33/2018.⁴ Tegen die achtergrond is de Autoriteit van oordeel dat het ontwerp, in zoverre

⁴ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-33-2018.pdf>.

de aanvrager reeds concrete gegevensuitwisselingen voor ogen heeft, zelf het vereiste normatieve kader moet vaststellen voor die beoogde gegevensuitwisselingen, overeenkomstig artikel 22 *GW* en artikel 6.3 AVG.

Artikelen 11 en 12

17. De artikelen 11 en 12 strekken ertoe de bestaande onderzoeksbevoegdheden van de BMA in overeenstemming te brengen met Richtlijn (EU) 2019/1 door hun personele toepassingsgebied te verruimen. Artikel 11 wijzigt daartoe artikel IV.40 WER zodat verzoeken om inlichtingen niet langer enkel kunnen worden gericht aan ondernemingen, ondernemingsverenigingen en natuurlijke personen, maar ook aan andere rechtspersonen die niet als onderneming of ondernemingsvereniging kwalificeren. Artikel 12 preciseert in dezelfde zin artikel IV.40/1 WER, zodat naast vertegenwoordigers van ondernemingen en ondernemingsverenigingen ook vertegenwoordigers van andere rechtspersonen kunnen worden verhoord. De memorie van toelichting verantwoordt deze wijzigingen als noodzakelijk om de betrokken bepalingen volledig in overeenstemming te brengen met de artikelen 8 en 9 van Richtlijn (EU) 2019/1.
18. Mits inachtneming van hetgeen uiteengezet onder de punten 9 – 11, formuleert de Autoriteit dienaangaande geen bijzondere opmerkingen.

Artikel 13

19. Dit artikel beoogt de efficiëntie van de procedures van de BMA te verhogen door, enerzijds, de samenstelling van het onderzoeksdossier los te koppelen van de behandeling van de vertrouwelijkheid van documenten en gegevens en, anderzijds, toe te laten dat louter praktische correspondentie zonder procedurele of inhoudelijke waarde buiten het onderzoeksdossier blijft. Volgens de memorie van toelichting moet dit met name toelaten dat de auditeur de behandeling van de vertrouwelijkheid beperkt tot de stukken waarop hij zich beroept of voornemens is zich te beroepen in zijn grieven bij schikkingsprocedures en bij sepotbeslissingen na klacht. Enkel wanneer de auditeur op gemotiveerd verzoek van een betrokken partij toegang geeft tot andere documenten en gegevens zal overeenkomstig artikel IV.56, derde lid, WER een niet-vertrouwelijke versie moeten worden gemaakt. Tegelijk wordt verduidelijkt dat zuiver praktische communicatie, zoals logistieke e-mails of tussentijdse versies van documenten, niet in het onderzoeksdossier hoeft te worden opgenomen, mits het relevante procedurele spoor en de finale stukken behouden blijven.
20. De Autoriteit stelt vast dat het in wezen gaat om procedurele regels van dossierbeheer en vertrouwelijkheidsbehandeling, die als zodanig geen afbreuk doen aan de toepassing van het

gegevensbeschermingsrecht en evenmin afwijken van de verplichting om persoonsgegevens overeenkomstig de AVG te verwerken. Dit onderdeel van het ontwerp geeft dan ook geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

Artikelen 14 en 15

21. De Artikelen 14 en 15 beogen in essentie een verduidelijking en aanpassing van bepaalde procedurele regels binnen de procedures van de BMA. Artikel 14 past de regels inzake beroep tegen sepotbeslissingen aan, zodat de verwijzing naar de vereisten voor verzoekschriften bij het Marktenhof beter aansluit bij de specifieke aard van een dergelijk beroep. Artikel 15 verduidelijkt op zijn beurt de termijnen waarbinnen betrokken partijen moeten antwoorden op een mededeling van grieven wanneer een schikkingsprocedure wordt geopend, en laat onder bepaalde voorwaarden een gemotiveerde verlenging toe van de termijnen waarbinnen de auditeur de zaak verder beoordeelt. Volgens de memorie van toelichting beogen deze wijzigingen de doeltreffende handhaving van het mededingingsrecht beter te verzoenen met de rechten van verdediging en met de noodzaak om complexe dossiers zorgvuldig te behandelen.
22. Gegevensbeschermingsrechtelijk stelt de Autoriteit opnieuw vast dat het in hoofdzaak gaat om procedurele aanpassingen die geen nieuwe verwerkingsdoeleinden invoeren en als dusdanig evenmin aanleiding geven tot een verwerking van nieuwe categorieën van persoonsgegevens. De impact van deze bepalingen is bijgevolg beperkt en hoogstens onrechtstreeks, in die zin dat een verlenging van de proceduretermijnen een invloed kan hebben op de duur van de dossierbehandelingen en dus op de bewaring de persoonsgegevens. In deze context is de effectieve lengte van de bewaartermijn uiteraard onderschikt aan de functionele noodzaak die de bewaartermijn draagt, althans voor zover die termijn op voldoende duidelijke en voorzienbare wijze wordt vastgesteld (punt 11). Tegen die achtergrond geeft een eventuele beperkte verlenging van de bewaartermijn in het kader van schikkingsprocedures geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

Artikel 17

23. Artikel 17 beoogt de doeltreffendheid van de clementieregeling van de BMA te beschermen door aan artikel IV.54/5 WER een tweede lid toe te voegen. Volgens de Memorie van toelichting bestaat thans het risico dat reeds bestaand bewijsmateriaal dat ter ondersteuning van clementie- of immuniteitsverzoeken werd overgelegd, door andere betrokken partijen wordt gekopieerd en vervolgens wordt openbaar gemaakt of overgedragen aan autoriteiten, rechtbanken of andere instanties buiten de Europese Unie. Om die reden wordt voorzien dat de auditeur bij gemotiveerde

beslissing het maken van kopieën van dergelijk bewijsmateriaal kan weigeren wanneer een risico op dergelijke openbaarmaking of doorgifte bestaat.

24. De Autoriteit is van oordeel dat ook deze bepaling geen aanleiding geeft tot bijzondere opmerkingen, nu zij integendeel vaststelt dat de ontworpen maatregel, door de verdere verspreiding van reeds in het dossier aanwezige gegevens te beperken, bijdraagt tot een verhoogde bescherming van de betrokken(en) (persoonsgegevens).

Artikel 19

25. Dit artikel beoogt de procedure inzake concentratietoezicht te verduidelijken en de doeltreffendheid ervan te versterken, onder meer door bepaalde termijnen nauwkeuriger af te bakenen en te vermijden dat mededingingsrechtelijk relevante wijzigingen aan een aangemelde concentratie nog in een laat stadium worden aangebracht zonder dat zij nog op afdoende wijze ten gronde kunnen worden onderzocht. De Autoriteit neemt er akte van.

Artikel 23

26. Artikel 23 voorziet in een uitbreiding van de regeling inzake voorlopige maatregelen tot belanghebbende derden die, zonder zelf formeel klager te zijn, door de betrokken mededingingspraktijken in hun belangen kunnen worden geraakt en onherstelbaar nadeel dreigen te lijden. Daarnaast worden de toepasselijke termijnen voor het indienen van schriftelijke opmerkingen in dergelijke procedures nader gepreciseerd met het oog op een grotere rechtszekerheid. De Autoriteit neemt er akte van, doch brengt in herinnering dat dergelijke procedures in voorkomend geval een verwerking van persoonsgegevens van deze belanghebbende derden kunnen inhouden, en dat het, in lijn met hetgeen uiteengezet in de punten 9 – 11, noodzakelijk is om de essentiële elementen van een dergelijke verwerking voldoende duidelijke af te bakenen in de wet.

Artikel 32

27. Dit artikel voorziet in een overgangsregeling teneinde de continuïteit van de werking van het Mededingingscollege te waarborgen. Daartoe wordt bepaald dat de assessor-ondervoorzitter en de assessoren die op de datum van inwerkingtreding van het ontwerp in functie zijn, binnen een termijn van twee maanden een verklaring dienen af te leggen dat zij de bepalingen van artikel IV.36, § 1, WER, zoals vervangen bij artikel 9 van het ontwerp, zullen naleven. Indien zij zich niet aan die strengere regeling inzake belangenconflicten wensen te onderwerpen, wordt hun mandaat vacant verklaard, met behoud evenwel van hun functie totdat in hun vervanging is voorzien. De

Autoriteit is van oordeel dat een dergelijke verklaring, gelet op de professionele hoedanigheid van de betrokkenen en het legitieme doel om de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van het Mededingingscollege te waarborgen, als noodzakelijk kan worden beschouwd en geen aanleiding geeft tot bijzondere opmerkingen.

OM DEZE REDENEN

de Autoriteit,

is van oordeel dat minstens de volgende wijzigingen zich opdringen aan het ontwerp:

- verduidelijken welke hoedanigheid de BMA heeft wanneer zij de Europese Commissie bijstaat krachtens de artikelen 6, 25 en 30 van het ontwerp, met name of zij optreedt als verwerker dan wel in gezamenlijke verantwoordelijkheid (punt 9);
- uitdrukkelijk de categorieën van persoonsgegevens vaststellen die in het kader van de betrokken opdrachten kunnen worden verwerkt, tevens preciseren dat kennelijk niet-noodzakelijke persoonsgegevens onverwijld moeten worden gewist of, in voorkomend geval, geanonimiseerd (punt 10);
- nader vaststellen van de bewaartermijnen in functie van de toepasselijke verjaringstermijnen (punt 11);
- strikt afbakenen van de in artikel 10 ingevoegde bevoegdheden (punt 15);
- waar de aanvrager reeds concrete (nieuwe) gegevensuitwisselingen beoogt, de essentiële elementen ervan in het ontwerp zelf vaststellen (en niet louter in een samenwerkings- of protocolakkoord) (punt 16);
- ook ten aanzien van belanghebbende derden die in procedures optreden, de essentiële elementen van de betrokken persoonsgegevensverwerkingen voldoende duidelijk in de wet afbakenen (punt 26).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,

(get.) Jaspar Alexandra, Directeur